

ud, naar der nu kommer en Indstilling paa kun 200 Kr. Ministeren lovede at lade foretage nærmere Undersøgelser, og disse have i hvert Fald paa ingen Maade rokket ved det, som hans Kammerater have fortalt. Det siges der i alt Fald ikke Noget om i Ministerens Skrivelse; Alt hvad Kammeraterne have fortalt om denne Fisser staar fast, de 14 Menneffeliv, som han har reddet, og at han Gang efter Gang har kastet sig ud i Havet for at redde Folk, staar fast. Men hvad der synes at staa i Veien er, at han har to Køer og en Hest, som det hedder i Ministerens Skrivelse, altsaa sidder i ret gode Raar. Men, hedder det videre, naar en Gang hans Søner ogsaa ønske at rejse, og ønske at blive selvstændige og sætte eget Bo, saa vil det falde ham vanskeligt at forskaffe sig sit Udkomme. Jeg synes, det er et lidt nyt Princip, man her vil stille op. Naar der før har været Tale om Digtere, Forfattere, Videnskabsmænd, Kunstnere og andre for-tjente Mænd, som komme til Thinget om en Understøttelse, saa er der aldrig saadan liget efter, hvor Meget han muligvis har at leve af, eller om han har en Familie, der understøtter ham noget. Her skulle vi derimod have at vide, at han har to Søner, der gaa hjemme hos Faderen og hjælpe til. Det Høje kan nok gaa foreløbig, saalænge Sønerne blive hjemme hos Forældrene; men naar det er forbi, saa vil det falde ham vanskeligt at skaffe sig sit Udkomme. Ja, 200 Kr. er altid Noget, særlig set som en Anerkjendelse fra Riadsdagen; i alt Fald for En, der lever som Fisser, kan 200 Kr. være Noget, men vi kunne dog vel nok være enige om, at det ethvert Tilfælde er for Lidt. Hvad der særlig gjør, at disse 200 Kr. ikke se godt ud, er at det er ligesom et nyt Princip, der skal sættes ind, naar det er en af Mændene derude med de grove Hænder, som ikke hører med til Forfatterne og Kunstnerne og den Slaags Folk, men derimod er en af det daglige Livs Helte. Lad os dog imidlertid ikke gaa til det Allervæste, vi kunne gaa til. Naar vi se hen til disse Understøttelser til forhenværende Digterinder eller nuværende unge Forfattere og Digtere, saa komme vi aldrig ned under 500 Kr. Det er Reglen, hvorfor skulle vi saa her tage et nyt Princip. Det faar Udseende af — jeg tror selvfølgelig ikke, det er det ærebe Fianzsubvalgs Mening — at det er, fordi det kun er en Fisser, en Mand derude fra Klitterne, og fordi han derfor maa kunne nøies med Mindre end de Andre. Se! tillader mig altsaa at anbefale det høje Thing Undercenbringsforslaget under Nr. 2 udenfor Udvalgets Liste om, at vi sætte denne Understøt-

telse til Fisser Christen Steensen til 500 Kr. Det vil haade være det Bedste og det, der svarer til, hvad der er sømmeligst. Det vil se bedst ud, og svare til den Modtagelse, der blev dette Andragende fra Steensen forundt, da Sagen første Gang var for her i det høje Thing.

Indenrigsministeren (Svager & Lev): Det ærede Medlem for Aalborg Amts Iste Valgkreds (Tutein) var i Gaar inde paa et Par Spørgsmaal af forskjellig Art, som vare af nogen Interesse. Det første var om Ansættelsen af endnu en Landbrugskonsulent i England, og det ærede Medlem ønskede samtidig, at Spørgsmaalet om Hesteaffætning og Hesteforsendelse til England skulde tages op. Det har jeg selvfølgelig ikke Noget imod, det kan jo være meget passende at gjøre det; men jeg skal dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa Noget, som han maaste ret vel ved, da han jo følger disse Forhold, nemlig, at medens det forholdsvis har været let for os at skaffe Kreaturer, faar og tildels Svin, i alt Fald Svineprodukter, Affætning i England, synes det, at vor Hesteaffætning dertil ikke vil være saa let, fordi vore Heste ikke ere saa egnede for England som for andre Lande. Dette turde ligge i Hesteopdrætningens Karakter, i England og i, at der i England udstedes saa mange Heste, som ere forholdsvis billige, til det mere sekundære Brug, som vore Heste kunne komme i Betragtning til. Jeg har altsaa ikke Noget imod en nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, men jeg ser ikke saa sangvinist paa det som det ærede Medlem. Jeg vil først minde om, at den særlige Grund til at ønske ansat en saadan Konsulent paa Dyreomraadet, om jeg saa maa sige, i England har været den, at man ønskede at føre en Kontrol med vore egne Dyr lægers Eftersyn her hjemme; man ønsker ganske særlig at overbevise sig om, hvorledes vore Dyr se ud, naar de komme til England, og om ogsaa den Kontrol, der hjemme iværksættes, kan betragtes som fyldestgjørende overfor England. Der har været megen Grund til at gaa dertil. Jeg nævner det som et ganske særligt Punkt, som maa tages op, og selvfølgelig er der ogsaa mange andre Punkter, der herved bør tages op. Det ærede Medlem var dernæst inde paa et Spørgsmaal, som jeg vistnok tør antage ganske særlig interesserede dette Things Medlemmer, han var nemlig inde paa Spørgsmaalet om Frireiser paa Statsbanerne. Det ærede Medlem antog da over, at disse Frireiser tildeles paa forskjellige Maader, som han ikke syntes om. Han nævnedes f. Ex. viste